

МОЛИТВАТА НА НЕВЕРИЕТО

Дейвид Уилкерсън
23 Декември 2002

Чували сте за молитвата на вяра. Аз вярвам, че има огледален образ на тази молитва. Това е молитва, базирана на плътта. Аз я наричам молитвата на неверието.

Господ знае, че далеч не се молим достатъчно. Не плачем пред Него както би трябвало. И, за съжаление, когато много християни се молят, молитвата им е на неверие. Такава молитва е напълно неприемлива за Бог. Всъщност, Библията казва, че тя е грях в Неговите очи.

Искам да задам един въпрос. Чували ли сте някога Господ да ви казва: „Спри да се молиш. Изправи се от коленете си.“? Духът Му заповядвали ви е: „Спри да плачеш и си избърши очите. Защо си паднал по лице пред Мен?“

Може би не можеш да си представиш Бог да казва такова нещо. Но Той каза точно това на Моисей: „Тогавя ГОСПОД каза на Моисей: Защо викаш към Мен?“ (Изход 14:15). Буквалният превод от иврит на този стих е: „Защо пициш към Мен? Защо са тези молби на висок глас в ушите Ми?“

Чудя се защо Бог би казал такова нещо на Моисей? Това беше благочестив, молец се човек, който преживяваше кризата на живота си. Израилтяните бяха преследвани от фараона и нямаха никакъв изход. Бяха обградени от планини от всички страни, а пред тях беше непроходимото море. Така че докато Моисей се молеше, той знаеше че съдбата на множеството зависи от думите му.

Какво би направил, ако беше на мястото на Моисей? До този момент той вярно беше следвал Божия призив при всяка крачка. Всъщност, той знаеше, че настоящата криза в Израел беше определена от Бог. Но в ушите на Моисей къртяха виковете на стотици хиляди хора: „Ти си убиец, Моисей! Нямаше ли достатъчно гробове в Египет, та ни изведе в пустинята, за да ни погребеш?“

Повечето християни вероятно биха реагирали по същия начин като Моисей. Той се отправи към изолиран хълм и се усамоти с Господ. Тогавя изля сърцето си в молитва. Думите „крещя“ и „умолявам на висок глас“ ни казват, че Моисей викаше с цялото гърло.

Някога бил ли си толкова объркан като Моисей? Помисли отново за затрудненото положение, от което си мислеше, че няма изход. Ти се усамоти с Господ някъде, където никой не можеше да те чуе и каза всичко на Бог. Крещя, вика, изрева си вътрешностите. Плака, докато не ти останаха сълзи.

Бог е любящ Баща. Той се трогва от пронизителните ни крясъци и отговаря на молитвите на всеки честен човек. Той дори ни окуражава да викаме силно към Него. Библията ни казва, че Самият Исус „със силен вик и със сълзи принесе молитви и молби“ (Евреи 5:7).

Аз също съм викал силно. Спомням си агонията ми когато дъщеря ни, Бони, беше бомбардирана с кобалт заради рака ѝ. Тя трябваше да бъде изолирана в една болнична стая в продължение на дни. Само лекарите можеха да влизат при нея, а те носеха графитни дрехи. Жена ми, Гуен, и аз трябваше да стоим отвън. Всичко, което можехме да правим беше да плачем за съдбата на дъщеря ни.

В един момент излязох от болницата и отидох до изолиран селски път. Спрях край едно поле, слязох от колата и крещях към Бог в продължение на 3 часа. Виках с цяло гърло: „Първо беше рака на Гуен, след това и на дъщеря ни, Деби. Сега е болна и Бони. Кога ще свърши всичко това, Господи?“

Знам, че Господ чу виковете ми. Знам и че се трогна от болката ми. Виждате ли, аз разбирам, че е нормално да Му крещим. Той иска да чуе агонията ни и да сподели бремето ни. Но такава молитва не е приемлива за Него, когато е казана с неверие. Нека обясня.

Бог не се отнесе мило с виковете на Моисей през цялата нощ

Човек би си помислил, че Бог би бил доволен от агонизиращата молитва на Моисей. Водачът на Израел прекара цели часове викайки: „Какво да правя, Господи? Тази ситуация е безнадеждна. Какво очакваш от мен сега? Моля Те, говори ми, имам нужда от помощта Ти.“

Има време за плач в молитва цяла нощ. Но когато Бог чу крясъците на Моисей тук, Той му каза: „Стига.“ Библията не обяснява какво се случи след това. Но в този момент Бог може би каза: „Нямаш право да агонизираш пред Мен, Моисей. Виковете ти са оскърбление за верността Ми. Дадох ти обещание, че ще ви освободя. Инструктирах ви подробно какво да правите. Сега спри да плачеш.“

Всъщност, Бог вече беше дал целия план на Моисей – от самото начало. Всъщност Моисей знаеше за плана още докато беше овчар в пустинята. Бог му беше казал: „Когато отидеш и се върнеш в Египет, внимавай да извършиш пред фараона всичките чудеса, които дадох в ръката ти“ (Изход 4:21). Бог казваше: „Показал съм ти какво да правиш, Моисей. Сега отиди и го направи.“

Така че Моисей извърши всички чудеса пред фараона, като докара десетте язви над Египет. Всичко се случи точно така както беше обещал Бог. Сега, докато Моисей агонизираше в молитва край Червено море, Господ му напомни за това. Бог всъщност казваше: „Това не е време да агонизираш, Моисей. Време е да действаш.“

Библията ни казва, че Моисей беше смирен, благочестив човек, когото Бог чуваше. Но Моисей очевидно имаше корени на неверие в сърцето си. Помислете: когато Бог призова Моисей да освободи Израел, Той обеща да му даде глас, който народа щеше да слуша: „ И

те ще послушат гласа ти“ (Изход 3:18). Но Моисей откликна с неверие: „Те няма да ми повярват и няма да послушат гласа ми, защото ще кажат: Не ти се е явил ГОСПОД.“ (4:1)

Така че Бог обеща на Моисей: „Не се притеснявай, Аз ще бъда с теб. Ще донесеш голямо освобождение на народа Ми.“ Но Моисей отново отговори с неверие: „Моля ти се, Господи... трудно говоря и езикът ми е тежък.“ (4:10). Накратко, Моисей казваше: „Изпрати някой друг, Господи. Аз не ставам.“

Помислете за това колко глупав беше Моисей. Чрез мощното Божие Слово този човек вече беше извършвал невероятни чудеса. Той беше превръщал тоягата си в гърчеща се змия. А когато хвана змията за опашката, тя отново се превърна в тояга. Той пъкна ръката си в джоба и когато я извади, тя беше прокажена. След това, когато пак я пъкна в джоба си, я извади от там здрава и чиста.

Питам те: коя реч би била по-красноречива или силна от това? Ако видех Моисей да прави тези неща, нямаше да ме интересува дали заекваше или не можеше да говори. Бих бил готов да го чуя. Самото му присъствие би донесло старата от Бог върху мен, преди още да съм го чул да говори. Защо? Щях да знам, че той има силата да демонстрира Святия Дух. В Новият Завет Павел свидетелства за това, че има тази сила. Той каза, че въпреки че речта му беше слаба, говореше със силата на Святия Дух. Това със сигурност е било така и при Моисей.

Така че в този момент „гневът на ГОСПОДА пламна против Моисей“ (Изход 4:14). Пълният смисъл тук е: „Бог се разгневи на Моисей.“ Господ нямаше да приеме никакво фалшиво смирение от този човек. Защо? Той знаеше, че това щеше да съсипе призива на Моисей. Той нямаше да му позволи да казва: „Не мога“ или „Не съм достатъчно умен“, или пък „Нямам необходимото.“

Така че Господ му отговори: „Не, няма да избира някой друг, Моисей. Няма да търся някой, който говори добре, или пък е образован, или някой, на когото всичко му е наред. По-добре го приеми – ти си човека. Избрах теб и нямаш извинение. Знаем за слабостите ти през цялото време. Видях липсата ти на доверие, склонността ти да се подценяваш, това как се сравняваш с другите. Мислиш си, че си нищо. Но няма смисъл да се опитваш да избягаш. Никога няма да ти позволя да промениш плановете, които имам за теб, от преди още да се беше родил. От теб не искам много. Всичко, което трябва да направиш е да повярваш на онова, което ти обещах и да действаш. Вярвай, че Всемогъщият Бог Йехова е с теб. Гледай Мен, а не слабостите си.“

Край Червено море Моисей проповядва велико послание за вяра

Моисей призова Израел: „Не се бойте, стойте и гледайте спасението на ГОСПОДА, което Той ще извърши за вас днес... ГОСПОД ще воюва за вас, а вие ще останете мирни.“ (Изход 14:13-14). Тази проповед ни показва, че Моисей знаеше какво щеше да направи Бог. Но веднага след като проповядва това, Моисей се предаде на неверие. Тогава той се усамоти с Бог и извика високо. Не, че си мислеше че Бог ще се откаже от Израел. Не, Моисей се страхуваше, че щеше да се провали в призива си. Може би се страхуваше да не направи грешка, да не угоди на Господ, или да не остане без вяра. Така че се отдръпна със страх.

Спомнете си, че същия този Моисей след това стана велик шампион в молитвата. Той щеше да преживее общение с Бог както никои друг в историята. Той щеше да разговаря с Бог в продължение на 40 дни, като излизаше от разговора със сияещо по свръхестествен начин лице. Но преди да се случи всичко това Бог трябваше да научи Моисей кога да се моли и кога да действа. Той трябваше да научи кога беше време да плаче и кога трябваше просто да се покори.

И така, край Червено море, това Моисей да се моли беше абсолютно неверие. Защо? Бог вече му беше казал да протегне жезъла си и Той щеше да раздели водата: „Кажете на израилевите синове да тръгнат. А ти вдигни жезъла си и прости ръката си над морето, и го раздели“ (14:15-16).

Нека ви напомня, че Моисей не получи това слово докато крещеше в молитва. Бог му го беше каза много преди това, докато той все още беше овчар: „Когато отидеш и се върнеш в Египет, внимавай да извършиш пред фараона всичките чудеса, които дадох в ръката ти“ (Изход 4:21). Затова Бог сега му каза: „Спри да плачеш. Няма смисъл да ревеш цяла нощ. Вече съм ти заповядал да вземеш духовна власт над тази криза. Сега се изправи и го направи. Обещах, че ще премахна кризата пред теб. Така че се движи във вяра. Само след няколко часа ще танцуваш от радост.“

Когато сме в криза може да убедим себе си, че „молитвата е най-важното нещо, което мога да направя в момента“. Но идва време когато Бог ни призовава да действаме, да се покорим на Словото Му с вяра. В такова време Той не ни позволява да се оттеглим в пустинята, за да се молим. Това би било непокорство, а всички молитви биха били отправени в неверие.

Исус Навиев прекара цял ден плачейки и агонизирайки в молитва без никаква полза

В Исус Навиев 7-а глава ние виждаме целия народ на Израел да плаче в молитва. Село Ай току що ги беше победило и ги гонеше. Така че Исус Навиев свика целодневно молитвено събрание и народа се събра пред Божието омилостивилище, за да Го търси.

Ако отидехте в онзи ден в лагера на Израел, може би щяхте да си помислите, че се случва голямо съживление. Всички плачеха и скърбяха. Мъжете бяха паднали по очи, късаха дрехите си и хвърляха пепел във въздуха. Жените криеха лицата си в шепите си и плачеха дълбоко. А Исус Навиев и старейшините се бяха проснали на земята, съкрушени от скръб.

Но това не беше събрание за покаяние. Не беше и съживление на Божието присъствие сред тях. Истината е, че Бог беше ядосан от цялата работа: „ГОСПОДНИЯТ гняв пламна против израилевите синове.“ (Исус Навиев 7:1). Защо? Това събрание обвиняваше Бог. Хората викаха: „Господи, защо не постигнахме победа? Можеше да се намесиш и да победиш врага, но не го направи. Къде е помощта, която обеща? Ти ни остави на собствените ни способности и позволи на врага да ни унищожи. Къде беше завета Ти, когато се нуждаехме от него?“

Поражението край Ай напълно съсипа Исус Навиев. Израилтяните току що бяха спечелили голяма победа над могъщия Ерихон, а сега бяха победени от този малък, незначителен враг. Той не можеше да го разбере. Моли се: „Господи, защо се случи това? Святото Ти име е заложено на карта. Репутацията Ти на освободител ще бъде похулена.“

Молитвата на Исус Навиев звучи духовно. Той изглеждаше ревностен за това как беше представен Бог. Въпреки всичко ние четем: „А ГОСПОД каза на Исус: Стани! Защо лежиш на лицето си?“ (7:10). Бог прекрати събранието. Той заяви: „Израил съгреши и престъпиха завета Ми, който им заповядах.“ (7:11).

Смисълът тук е: „Можеш да се молиш цял ден и цяла нощ, но докато не се разправиш с греха си, ще продължиш да падаш пред враговете си.“ Как беше съгрешил Израел? Библията обяснява: „А израилевите синове извършиха престъпление... защото Ахан... взе от прокълнатото и ГОСПОДНИЯТ гняв пламна против израилевите синове.“ (7:1). Ахан не се беше покорил на ясното Божие Слово. И тогава Бог каза на Израел: „Станете от коленете си. Няма да чуя молитвите ви докато не премахнете прокълнатото нещо от сред вас.“

Нека обясня какво представлява молитвата на неверие

Молитвата на неверие се обръща само към Божията добрина. Тя пренебрегва жестокостта на святите Му наказания. Павел пише: „Виж тогава благостта и строгостта Божия“ (Римляни 11:22). Апостолът тенденциозно споменава Божията добрина и строгост в един и същи стих. Той казва, че едното не може да бъде отделено от другото. В Старият Завет Исаия каза същото по следния начин: „Ето, ръката на ГОСПОДА не се е скъсила, да не може да спасява, и ухото Му не е натегнало, да не може да чува. Но вашите беззакония ви отделиха от вашия Бог и вашите грехове скриха лицето Му от вас, да не чува. Защото ръцете ви са омърсени с кръв“ (Исаия 59:1-3).

Възлюбени, Бог не се промени от Стария в Новия Завет. Той е Бог на любовта и милостта, както посочва Исаия. Но Той все още мрази греха също така, понеже е свят и справедлив. Затова Той каза на Израел: „Не мога да ви чуя поради греха ви.“

Същото важи за много християни днес. Такива вярващи някога са се молили с часове. Те са стояли будни цяла нощ понякога, плачейки със сълзи. Но въпреки усилията им Бог никога не е чувал молитвите им. Защо? Помислете за думите на псалмиста: “Към Него извиках с устата си и езикът ми Го възвиси. Ако в сърцето си зачитах нечестието, Господ не би послушал. Но Бог наистина послуша, обърна внимание на гласа на молитвата ми. Благословен да е Бог, който не отхвърли молитвата ми“ (Псалм 66:17-20). Псалмистът казва: „Видях, че има беззаконие в сърцето ми и отказах да живея с него. Така че отидох при Господ за да се изчистя. Тогава Той чу молитвата ми. Но ако се бях държал за греха си, Бог нямаше да чуе вика ми.“

Питам те, може ли християнин, който е неверен към половинката си да очаква Бог да му отговори на молитвите? Ако някой вярващ живее в прелюбодеяние, ще чуе ли Бог ходатайството му за семейството, работата, посоката му?

Пророк Малахия казва, че не. Той каза на Израел: „И второ, правите това: Покривате със сълзи олтара на ГОСПОДА, с плач и с въздишки; затова Той вече не се обръща към приноса и не го приема с благоволение от ръката ви. А казвате: Защо? Защото ГОСПОД стана свидетел между теб и жената на младостта ти, към която си постъпил невярно — а тя ти е другарка и жена на завета ти.“ (Малахия 2:13-14). Малахия казваше: „Питате ме как може молитвите ви да са дотегнали на Бог. Причината е ясна – продължавате да грешите доброволно срещу съпругите си. И имате нахалството да вярвате, че Бог все още се наслаждава във вас?“

Ако това описва теб, Малахия отправя предупреждение: „Приемаш греха си несериозно. И колкото повече се държиш за него, толкова по-лесно ще ти бъде да го приемеш. Вече си убеден, че си по-духовен с любовницата си отколкото със съпругата си. Не! Ти си изгубил страха от Бог. Наричаш злото добро и тъмнината – светлина. Господ няма да чуе и дума когато се молиш.“

Петър предупреждава по същия начин съпрузите, които се отнасят зле с жените си: „Също и вие, мъже, живеете благоразумно, като с по-слаб създ, с женския пол и им отдавайте почит като на сънаследници на благодатта на живота, за да не бъдат възпрепятствани молитвите ви.“ (1 Петрово 3:7)

Думата „възпрепятстван“ в този пасаж означава „отрязан“. Петър казва всъщност: „Не можеш да се държиш зле със съпругата си цяла седмица, след това да отидеш на църква и да очакваш, че Бог ще чуе молитвите ти. Това не е Христовото поведение. То е от дявола. Въпреки това ти не вярваш, че Бог ще те съди за него. Казвам ти, молитвите ти не се чуват в небето.“

Когато Библията казва: „Да знаеш, че греха ти ще те намери“, става дума за нещо повече от публично изобличение. То включва всяка сфера в живота ти, включително и молитвата. Бог няма да чуе думите ти. А общението ти с Него ще се прекрати.

Може да възразиш: „Това е старозаветно учение. То не се отнася за завета на благодатта.“

Исус казва, че това не е така. Той казва, че Отец изисква праведност в Новия Завет както и в Стария: „Защото, ако вие простите на хората прегрешенията им, то и небесният ви Отец ще прости на вас. Но ако вие не простите на хората прегрешенията им, то и вашият Отец няма да прости вашите прегрешения.“ (Матей 6:14-15)

Няма значение колко свят мислиш че си. Може да си убеден, че си пропит от Христовата праведност. Може да твърдиш, че си оправдан чрез кръвта Му, че си спасен чрез вяра, осветен от Святия Дух. Може да се молиш в продължение на часове, да изучаваш Библията ежедневно, да служиш на бедните, да проповядваш с огън, дори и да вършиш чудеса с вярата си. Но ако не си простил на някого греховете му срещу теб, само си губиш енергията. Бог няма да чуе нито една от молитвите ти. Всъщност, Той няма и да ти прости. Ядосан ли си на някого? Има ли някой член от семейството ти, с когото не говориш? Често ли считаш този човек за глупак? Исус заявява: „Всеки, който се гневи на брат си (без причина), ще бъде

виновен пред съда; и който каже на брат си: Рака {празноглавец, слабоумник, нехранимайко}, ще бъде виновен пред Синедриона; а който му каже: Смахнат безумец, ще бъде виновен за огнения пъкъл.

И така, като принасяш дара си на олтара, ако там си спомниш, че брат ти има нещо против теб, остави дара си там, пред олтара, и първо иди и се помири с брат си, и тогава ела и принеси дара си.“ (Матей 5:22-24). Христос казва: „Можете да забравите за пост и плач. Няма да чуя молитвите ви. Първо правете нещата с брата и сестра ви. След това се върнете при олтара.“

Един благочестив пастир дойде при мен наскоро, отчаян защото се опитваше да помири двама служители. Двамата са врагове от години. Единият беше съдил другия и беше спечелил няколко милиона долара на делото. След това те бълваха горчилка един срещу друг. Но наскоро двамата искаха да се сдобрят. „Готови са да говорят“ – каза ми пастира. „Но има един проблем. Съпругата на проповедника, който изгуби делото отказва да прости на другия служител. Тя се кълне, че никога няма да му проговори.“

Тази жена директно се противи на Божието дело. А трагедията, която причинява тя е в две посоки: не само че пречи на помирието, но пречи и на собственото си общение с Бог. Той не чува молитвите ѝ и няма да се помири с нея, докато тя не се покае. Аз мисля, че Бог се гневи особено на онези, които имат расистки предразсъдъци. Бог да е на помощ на мъжа или жената, които се покланят с човек от различна раса, а в същото време имат дълбоки предразсъдъци. И горко на този вярващ, ако той разказва етнически вицеове. Господ ще му стане враг и молитвите му ще бъдат отвратителни в Божиите очи.

Може да не сме в състояние да служим в помирителното служение, но Бог ни е призовал да погледнем предразсъдъците в собствените си сърца. Може би не харесваш определени политически фигури – бели или черни. Или, още по-лошо, посещавал си църква, която поучава расизъм. Може да не си в състояние да се извиниш на цялото общество за това, че си предубеден спрямо тях, но ако познаваш вярващ от различна раса, може да отидеш до този човек и да кажеш: „Искам да ти кажа пред Господ: съжалявам.“

Говорих за молитвата на неверие, а сега нека ти дам пример за молитвата на вяра. В Данаил 9:13 той казва на Израел защо молитвите им са без отговор вече 70 години: „Цялото това зло дойде върху нас; но ние не се молихме пред ГОСПОДА, своя Бог, да се върнем от беззаконията си и да обърнем внимание на Твоята истина.“

Молитвите на Израел бяха възпрепятствани в продължение на десетилетия поради грях. Данаил казваше: „Сега виждам защо Бог не ни слушаше. Защото отказахме да се разправим с греха. Не се молихме за беззаконията си. Това ни струваше Божието благоволение и благословение.“

И така Данаил се моли с тази молитва на вяра: „И обърнах лицето си към Господа, Бога, за да Го потърся в молитва и молби, с пост и вретиче, и пепел. И се помолих на ГОСПОДА, своя Бог, и изповядах, и казах: О, Господи, велики и страшни Боже, който пазиш завета и милостта

Си за онези, които Те любят и пазят Твоите заповеди! Съгрешихме, постъпихме неправедно и безбожно, бунтувахме се и се отклонихме от Твоите заповеди и от Твоите правила.“ (9:3-5)

Преди Данаил да успее да завърши молитвата си, Бог изпрати ангел Гавриил при него: „И докато още говорех и се молах, и изповядвах своя грях и греха на народа си Израил... мъжът Гавриил, когото бях видял във видението в началото, се докосна до мен, когато бях напълно изтощен, около часа на вечерния принос.“ (9:20-21)

Данаил беше докоснат от Самия Бог. И Израел незабавно отново се върна към заветни отношения с Господ. Питам те, защо на молитвата на този човек беше отговорено толкова бързо? Защото беше истинска молитва на вяра. Накратко, Данаил повярва, че Бог съди греха както и че показва милост.

Господ е готов да отговори на молитвите ти днес. Той иска да те благослови като никога досега. Но трябва напълно да повярваш Словото Му, да приемеш онова, което казва Той за греха. Питай Го дали има някое друго беззаконие, което може би пречи на молитвите ти. След това се изправи срещу греха си, оправи нещата с брата или сестра си. Тогава ще знаеш, че Бог чува молитвите ти и Той ще дойде бързо при теб.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2002 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Prayer of Unbelief](#) / [Молитвата на неверието](#)